

Η ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

«Ο Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει και να δώσει τη ζωή του ως λύτρο για πολλούς». Μάρκος 10:45

Η διακονία του Ιησού πλησίαζε στο τέλος της. Για περισσότερα από τρία χρόνια ο Κύριος καλούσε τους μαθητές του και τους δίδασκε. Αυτοί είχαν φτάσει να τον αναγνωρίζουν ως τον Μεσσία, τον κληρονόμο όλων των υποσχέσεων του Θεού, αυτόν μέσω του οποίου θα ιδρυόταν η μεσσιανική βασιλεία, που θα ευλογούσε όλες τις οικογένειες της ανθρωπότητας – τόσο τους νεκρούς όσο και τους ζωντανούς. (Γένεση 22:18· Γαλάτες 3:8).

Ο Κύριος τους είχε διαβεβαιώσει ότι, αν παρέμεναν πιστοί, θα κάθονταν μαζί του στον θρόνο του (Ματθαίος 19:28). Ωστόσο, δεν τους είχε πει ότι η βασιλεία του θα ήταν πνευματική και ότι θα χρειαζόταν την «αλλαγή» της «πρώτης ανάστασης» για να γίνουν μέτοχοι της. (Α' Κορινθίους 15:51,52· Αποκάλυψη 20:6) Δεν τους είχε ακόμη ξεκαθαρίσει το γεγονός ότι θα περνούσε μια ολόκληρη εποχή πριν μπορέσουν να γίνουν μέτοχοι της βασιλείας και η ίδια η βασιλεία να καθιερωθεί μεταξύ των ανθρώπων. Ωστόσο, είχε υπονοήσει όλα αυτά. Είχε πει: «Έχω ακόμη πολλά να σας πω, αλλά δεν μπορείτε να τα αντέξετε τώρα. Όταν όμως έρθει εκείνος, το πνεύμα της αλήθειας, ... θα σας αναγγείλει τα μελλοντικά πράγματα». (Ιωάννης 16:12,13)

Ωστόσο, ο Ιησούς άρχισε να αποκαλύπτει στους

μαθητές ένα μέρος των ειδήσεων που ήταν απαραίτητο να γνωρίζουν και να εκτιμήσουν, για να μην καταβληθούν εντελώς και αποθαρρυνθούν. Τους είπε ότι θα ανέβαινε στην Ιερουσαλήμ, ότι θα υπέφερε πολλά και θα σκοτωνόταν. Ο Πέτρος, πάντα θαρραλέος, αυτή τη φορά προκάλεσε στον εαυτό του μια αυστηρή επίπληξη. Προσπάθησε να διορθώσει τον Δάσκαλο. «Ποτέ, Κύριε! είπε. Αυτό δεν θα σου συμβεί ποτέ!» Ο Πέτρος πίστευε ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας του Ισραήλ και ότι επρόκειτο να ιδρύσει τη βασιλεία του. Του ήταν αδιανόητο ότι ο Κύριος θα σκοτωνόταν. Ωστόσο, ο Ιησούς επέπληξε τον Πέτρο, λέγοντας: «Φύγε από πίσω μου, Σατανά, είσαι σκάνδαλο για μένα, γιατί δεν σκέφτεσαι τα πράγματα του Θεού, αλλά τα ανθρώπινα». (Ματθαίος 16:21-23)

Στο ίδιο μάθημα, ο Ιησούς πρόσθεσε επίσης τη δήλωση ότι «θα αναστηθεί την τρίτη ημέρα» (Ματθαίος 16:21) Ωστόσο, επειδή οι μαθητές δεν μπορούσαν να κατανοήσουν την ιδέα ότι ο Ιησούς θα πέθαινε, αυτά τα πρόσθετα λόγια πρέπει να τους φάνηκαν επίσης σαν ένα «σκοτεινό ρητό» του Δασκάλου που φαινόταν τόσο μυστηριώδες. Ίσως θυμήθηκαν επίσης τα λόγια του Ιησού σε μια άλλη περίπτωση: «Εάν δεν φάτε τη σάρκα του Υιού του ανθρώπου και δεν πιείτε το αίμα του, δεν έχετε ζωή μέσα σας» (Ιωάννης 6:53) Αυτή ήταν μια άλλη δύσκολη δήλωση που δεν μπορούσαν να καταλάβουν.

Υπήρχαν πολλές περιπτώσεις όπου οι μαθητές δεν μπορούσαν να κατανοήσουν το νόημα των λόγων του Δασκάλου· συχνά φαινόταν τόσο διαφορετικά από αυτά που περίμεναν. Προς τιμήν τους, είχαν αρκετή πίστη για να συνεχίσουν να ακολουθούν τον Ιησού, αλλά πώς μπορούσαν να κατανοήσουν τα λόγια που έλεγε; Μόνο μετά την Πεντηκοστή κατάλαβαν πλήρως την κατάσταση και αυτά που τους είχε πει ο Ιησούς (Πράξεις 2:1-4). Εκεί, το Άγιο Πνεύμα άρχισε να τους εξηγεί τη θεία διάταξη

του μυστηρίου - ότι τα παθήματα του Χριστού, συμπεριλαμβανομένων των μελών του σώματός του, της εκκλησίας, πρέπει να προηγηθούν πριν αποκαλυφθεί η δόξα του βασιλείου και αρχίσουν οι ευλογίες για τον κόσμο. (Α' Πέτρου 1:11)

Στη δεξιά και στην αριστερή πλευρά

Ένα άλλο από τα Ευαγγέλια μας λέει ότι η μητέρα του Ιακώβου και του Ιωάννη ήρθε μαζί τους και εξέφρασε την παράκλησή τους: «Δώσε στους δύο γιους μου να καθίσουν, ο ένας στα δεξιά σου και ο άλλος στα αριστερά σου, στη βασιλεία σου» (Ματθαίος 20:20,21) Πίστευαν ότι η ώρα για τη διανομή των τιμών της βασιλείας ήταν πολύ κοντά. Δεν πρέπει να υποθέσουμε ότι αυτοί οι δύο αγαπητοί μαθητές επιδίωκαν θέσεις πιο κοντά στον Δάσκαλο μόνο από φιλοδοξία. Πιστεύουμε μάλλον ότι αγαπούσαν τον Κύριο πολύ και γι' αυτό σκέφτηκαν ότι θα μπορούσαν να εκτιμήσουν την εγγύτητα μαζί Του περισσότερο από ό,τι ίσως κάποιои άλλοι μαθητές. Πράγματι, τους επιτράπηκε να πλησιάσουν περισσότερο από την πλειονότητα των δώδεκα. Σε αρκετές ειδικές περιπτώσεις ο Κύριος πήρε μαζί του τον ίδιο τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, καθώς και τον Πέτρο. Ήταν μαζί του στο ιερό βουνό, στην ανάσταση της κόρης του Ιαείρου και στον κήπο της Γεσθημανής (Ματθαίος 17:1-5, Λουκάς 8:41,42,49-56, Μάρκος 14:32-34) Ήταν πιστοί μαθητές τους οποίους ο Κύριος αγαπούσε πολύ.

Ας προσέξουμε προσεκτικά τα λόγια του Ιησού. Δήλωσε ότι, ενώ θα υπήρχαν θέσεις προνομίου στο βασίλειό του, αυτές δεν θα τις μοίραζε ο ίδιος, αλλά ο Πατέρας. Είπε: «Το να καθίσουν στα δεξιά μου και στα αριστερά μου δεν είναι δικό μου να το δώσω, αλλά θα δοθεί σε εκείνους για τους οποίους είναι προετοιμασμένο από τον Πατέρα μου». (Ματθαίος 20:23)

Ο Πατέρας είναι ο εκπρόσωπος της απόλυτης

δικαιοσύνης και ευθύτητας. Οι θέσεις στην ουράνια φάση της χιλιετούς βασιλείας, όποια μορφή και αν έχουν, δεν θα δοθούν με βάση την απλή ευνοιοκρατία, αλλά με βάση την πίστη και τα προσόντα, και όλα θα γίνουν με χάρη. (Εφεσίους 2:8). Ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς θα έχει την υψηλότερη θέση, επειδή είναι άξιος. «Άξιος είναι ο Αμνός που σφαγιάστηκε να λάβει δύναμη, και πλούτη, και σοφία, και ισχύ, και τιμή, και δόξα, και ευλογία». (Αποκάλυψη 5:12) Πράγματι, ο Πατέρας έχει δώσει στον Κύριό μας τιμή και μεγάλη δόξα, εξυψώνοντάς τον στα δεξιά του. Η κορύφωση της δόξας της βασιλείας του θα έρθει όταν η εκκλησία, το σώμα του Χριστού, θα έχει ολοκληρωθεί και όλοι οι «κλητοί, εκλεκτοί και πιστοί» θα έχουν λάβει το υποσχεθέν «στεφάνι της ζωής». (Αποκάλυψη 17:14· 2:10)

Ποια βασιλεία εννοείται

Για πολλούς αιώνες επικρατούσε σύγχυση μεταξύ των χριστιανών σχετικά με το βασίλειο του Μεσσία, το οποίο αναφερόταν συχνά από τον Ιησού και τους αποστόλους. Ωστόσο, δεν υπήρχε σύγχυση στην αρχή, ούτε για σχεδόν διακόσια χρόνια μετά την εποχή του Ιησού. Η Πρώιμη Εκκλησία κατανοούσε πολύ καλά την υπόσχεση ότι ο Μεσσίας θα ερχόταν για δεύτερη φορά. Θα δεχόταν την εκκλησία στη δόξα μαζί του και θα εγκαθίδρυε τη βασιλεία της θεϊκής δύναμης για την κυριαρχία του κόσμου και την υποταγή όλων των πραγμάτων στη θέληση του Θεού. Και γνώριζαν ότι αυτό το μεσσιανικό βασίλειο θα χρειαζόταν χίλια χρόνια για να εκπληρώσει την αποστολή του. (Ιωάννης 14:2,3· Ματθαίος 25:31· Αποκάλυψη 20:6)

Ωστόσο, σταδιακά εμφανίστηκε μια θεωρία σύμφωνα με την οποία η εκκλησία στη γη θα οργανωνόταν ως βασιλεία του Μεσσία και θα κατακτούσε τον κόσμο πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού. Αυτή η αντιβιβλική

άποψη άλλαξε όλη την πορεία της εκκλησιαστικής ιστορίας. Δεν ήταν πλέον η κήρυξη του Ευαγγελίου με σκοπό να καλέσει και να τελειοποιήσει ένα «μικρό ποίμνιο», που θα είχε αυτί που ακούει και καρδιά που εκτιμά, για να τα προετοιμάσει για την τιμή και τη δόξα της βασιλείας. (Λουκάς 12:32) Αντίθετα, η πορεία άλλαξε δραματικά. Έκτοτε, η προσπάθεια ήταν να κατακτηθεί η πολιτική εξουσία. Ξεκίνησαν οι ίντριγκες, διατυπώθηκαν ψευδείς ισχυρισμοί και έγινε προσπάθεια να αποκτηθεί ο έλεγχος των βασιλέων και των εθνών. Χρησιμοποιήθηκαν διωγμοί και, στο μέτρο του δυνατού, οι πολιτικοί ηγέτες παρασύρθηκαν και απειλήθηκαν, προκειμένου να καθιερωθεί η παγκόσμια κυριαρχία της εκκλησίας.

Για κάποιο διάστημα, αυτές οι προσπάθειες ευδοκίμησαν, αλλά από τις αρχές του 19ου αιώνα η ιδέα της εκκλησιαστικής κυριαρχίας στη γη έχει σχεδόν εξαφανιστεί. Στη σύγχυση που προκλήθηκε, πολλοί έχασαν κάθε πίστη στο μεσσιανικό βασίλειο και λίγοι το προσδοκούν κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Σε αμνηχανία, ορισμένοι συζητούν για ένα πνευματικό βασίλειο που κατοικεί απλώς στις καρδιές των πιστών. Άλλοι πιστεύουν ότι η βασιλεία του Χριστού εκπροσωπείται τώρα στις μεγάλες κυβερνήσεις του κόσμου. Ωστόσο, αυτοί μπερδεύονται ακόμη περισσότερο όταν σκέφτονται γιατί ορισμένα τμήματα του βασιλείου του Μεσσία έχουν δημιουργήσει μεγάλους στρατούς για να πολεμήσουν ή να καταστρέψουν άλλα τμήματα του ίδιου βασιλείου.

Το αποτέλεσμα όλης αυτής της σύγχυσης είναι ότι για πολλούς που δηλώνουν χριστιανοί, οι διδασκαλίες της Βίβλου απλά δεν φαίνονται συνεπείς ή λογικές. Διαφορετικά, θα έβλεπαν ότι ο Ιάκωβος, ο Ιωάννης και οι άλλοι απόστολοι δεν θα μπορούσαν να καθίσουν σε «δώδεκα θρόνους» χωρίς να υπάρχει ένα βασίλειο που να

κυβερνά. (Ματθαίος 19:28). Θα έβλεπαν επίσης ότι η βασιλεία πρέπει να είναι ακόμα μελλοντική, σε αρμονία με την προσευχή του Κυρίου: «Ελθέτω η βασιλεία Σου. Γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανών και επί της γης» (Ματθαίος 6:10) Καθώς επιδιώκουμε να γνωρίσουμε και να κατανοήσουμε περισσότερο το σχέδιο σωτηρίας του Θεού, πρέπει να μελετάμε τη Βίβλο με ευλάβεια και να «ερευνάμε τις Γραφές» καθημερινά. (Ιωάννης 5:39, Πράξεις 17:11) Με αυτόν τον τρόπο, θα λάβουμε μεγάλες ευλογίες και θα αντιληφθούμε ότι η ένδοξη βασιλεία του Μεσσία, αν και δεν έχει ακόμη ιδρυθεί στη γη, είναι «κοντά, ακόμη και στις πόρτες». (Ματθαίος 24:33)

«Είστε ικανοί»

Στους δύο αγαπητούς μαθητές και τη μητέρα τους, που ζήτησαν για αυτούς θέσεις κοντά στον Δάσκαλο στη βασιλεία, ο Ιησούς τους γνωστοποίησε το γεγονός ότι οποιαδήποτε θέση στην ουράνια βασιλεία θα απαιτούσε την εκπλήρωση ορισμένων προϋποθέσεων. Δεν αρκούσε το γεγονός ότι είχαν κληθεί να γίνουν μαθητές. Δεν αρκούσε το γεγονός ότι είχαν παραδώσει τα πάντα για να ακολουθήσουν τον Κύριο, ότι είχαν μείνει μαζί Του, είχαν μάθει τις διδασκαλίες Του και τις είχαν αποδεχτεί. Πρέπει να υπάρχει κάτι περισσότερο, αλλιώς δεν θα μπορούσαν να εισέλθουν στην πνευματική φάση του βασιλείου.

Ο Δάσκαλος δήλωσε αυτούς τους όρους, λέγοντας: «Μπορείτε να πιείτε το ποτήρι που θα πιά εγώ και να βαπτιστείτε με το βάπτισμα με το οποίο βαπτίζομαι εγώ;» (Ματθαίος 20:22) Τι εννοούσε; Ποια ήταν η σημασία του «ποτηριού» και του «βαπτίσματος» στα οποία αναφερόταν ο Ιησούς, τα οποία, όπως είπε, δεν αφορούσαν μόνο τον ίδιο, αλλά και όσους θα γίνονταν πιστοί οπαδοί του;

Απαντάμε ότι το «ποτήρι» του Ιησού ήταν αυτό στο οποίο αναφερόταν αλλού, λέγοντας: «Το ποτήρι που μου

έδωσε ο Πατέρας μου, δεν θα το πιάω;» (Ιωάννης 18:11)
Στη θεία διάταξη, ο Θεός είχε ήδη ορίσει ότι όποιος θα του ανατεθεί η δόξα, η τιμή και η εξουσία της μεσσιανικής βασιλείας για την ευλογία του κόσμου, πρέπει πρώτα να αποδείξει την πίστη που αξίζει αυτή η τιμή και η δόξα. Στην περίπτωση του ίδιου του Ιησού, το ποτήρι σήμαινε όλες εκείνες τις εμπειρίες της υπηρεσίας, της ταπείνωσης, της ντροπής, της θυσίας και του πόνου, τις οποίες υπέμεινε πιστά κατά τη διάρκεια των τρεισήμισι χρόνων της επίγειας διακονίας του και τις οποίες ολοκλήρωσε πλήρως στον Γολγοθά, όταν φώναξε: «Τετέλεσται» (Ιωάννης 19:30)

Ως μαθητές του Χριστού, πρέπει να ακολουθήσουμε το παράδειγμα που μας έδωσε, καθώς περνάμε από παρόμοιες εμπειρίες με αυτές που πέρασε εκείνος. Θα επιτύχουμε να γίνουμε συγκληρονόμοι με τον Κύριο στη δόξα, την τιμή και τη δύναμη του βασιλείου του, μόνο αν πρώτα δείξουμε πίστη και αφοσίωση σε σχέση με τα παθήματα, τις θυσίες και την υπηρεσία, καθώς βαδίζουμε στα βήματά του. (Ρωμαίους 8:17· 2 Τιμόθεο 2:11,12)

Όταν ο Ιησούς μίλησε για το «βάπτισμα με το οποίο βαπτίζομαι», αναφερόταν στο βάπτισμα του σε θυσιαστικό θάνατο. Λίγο αργότερα, μίλησε ξανά για αυτό, λέγοντας: «Έχω ένα βάπτισμα να υποστώ, και τι πίεση νιώθω μέχρι να ολοκληρωθεί!» (Λουκάς 12:50). Το βάπτισμα με νερό του Κυρίου στην αρχή του έργου του ήταν απλώς ένα σύμβολο του αληθινού βαπτίσματός του. Η κατάδυσή του στο νερό, η ταφή του σε αυτό και η ανάστασή του από αυτό συμβόλιζαν την κατάδυσή του στον θυσιαστικό θάνατο και την ανάστασή του από αυτόν. Το πραγματικό βάπτισμά του στον θάνατο διήρκεσε τρεισήμισι χρόνια, από τον Ιορδάνη μέχρι τον Γολγοθά. Όταν φώναξε στον σταυρό: «Τετέλεσται», εννοούσε ότι το βάπτισμα του στο θάνατο είχε ολοκληρωθεί. Την τρίτη ημέρα, με τη μεγάλη δύναμη του

Πατέρα, αναστήθηκε από εκείνη την κατάσταση του βαπτίσματος στον θάνατο και ανέβηκε στα δεξιά του Πατέρα, θέση την οποία θα κατέχει για πάντα. (Εφεσίους 1:19-22, Κολοσσαείς 3:1, Εβραίους 1:1-3)

Αυτό ήταν το βάπτισμα του Ιησού. Σήμαινε την πλήρη αποκήρυξη όλων των γήινων δικαιωμάτων. Τώρα ρώτησε τους αγαπητούς μαθητές του αν ήταν έτοιμοι και πρόθυμοι να τον ακολουθήσουν σε αυτό το βαθμό - να μοιραστούν το ποτήρι της υπηρεσίας, της θυσίας και του πόνου του, καθώς και το βάπτισμα του στο θάνατο. (Ρωμαίους 6:3-5) Μόνο ακολουθώντας τον πιστά θα μπορούσαν να ελπίζουν να έχουν μερίδιο στο ουράνιο βασίλειό του. Η ίδια αρχή ισχύει για όλους τους οπαδούς του Ιησού. Εναπόκειται σε καθέναν από εμάς να αποφασίσει αν θα πιει από το ποτήρι του και αν θα μοιραστεί το βάπτισμα του στο θάνατο. Μόνο οι ταπεινοί, αυτοθυσιάζόμενοι, θα είναι σε θέση ή πρόθυμοι να βιώσουν μια τέτοια εμπειρία.

Εφαρμόζοντας τα παραπάνω στις απόψεις που έχουν τόσοι πολλοί για τη βασιλεία, μπορούμε να θέσουμε τα εξής ερωτήματα. Πώς θα μπορούσαν αυτά τα συναισθήματα να ισχύουν για τα διάφορα βασίλεια της γης; Είναι απαραίτητο οι ηγέτες της γης να συμμετάσχουν στα παθήματα και τη θυσία του Χριστού μέχρι θανάτου, προτού μπορέσουν να βασιλέψουν; Είναι πολύ δύσκολο να γίνει κανείς μέλος των γήινων θεσμών που ονομάζονται εκκλησία του Χριστού; Απαιτείται αυταπάρνηση για να γίνει κανείς μέλος τους; Είναι όλοι όσοι ανήκουν σε αυτές «θαμμένοι» μαζί με τον Χριστό στο βάπτισμα — στο θάνατό του; Συμμετέχουν όλοι στα παθήματά του; Σίγουρα όχι! Μόνο μια σωστή άποψη για το ουράνιο βασίλειο ταιριάζει με αυτές τις διαφορές δηλώσεις. Πρέπει να καταλάβουμε ότι είναι το «πολύτιμο μαργαριτάρι» που πρέπει να αποκτήσουμε, για το οποίο πρέπει να θυσιάσουμε όλα τα άλλα. (Ματθαίος 13:46)

«Είμαστε ικανοί»

Στην περιγραφή αυτού του περιστατικού, οι μαθητές απάντησαν στον Ιησού: «Είμαστε ικανοί», δηλαδή, ήταν πρόθυμοι να αναλάβουν να πιούν από το ποτήρι του Κυρίου και να συμμετάσχουν στο βάπτισμά του. (Ματθαίος 20:22). Δεν ήξεραν ακριβώς τι σήμαινε όλο αυτό, αλλά ήταν ικανοί και πρόθυμοι να κάνουν ό,τι τους διέταζε ο Ιησούς. Έτσι πρέπει να είναι όλοι όσοι, όπως εκείνοι οι πιστοί μαθητές, θα είναι «περισσότερο από νικητές» και θα μοιραστούν με τον Λυτρωτή τη δόξα, την τιμή και την αθανασία που υποσχέθηκε στα μέλη του «σώματός» του, την εκκλησία. (Ρωμαίους 8:37, 2:7, Α' Κορινθίους 12:27)

Στην υπό εξέταση περιγραφή, ο Ιησούς απάντησε στους μαθητές: «Θα πιείτε πράγματι από το ποτήρι μου και θα βαπτιστείτε με το βάπτισμα με το οποίο βαπτίζομαι εγώ» (Ματθαίος 20:23). Η προθυμία εκ μέρους τους είναι το μόνο που ο Κύριος μπορούσε λογικά να απαιτήσει από τους μαθητές του. Κανείς από εμάς δεν έχει τη δύναμη και την ικανότητα που είχε ο Ιησούς. Είμαστε αμαρτωλοί από τη φύση μας. Αυτός ήταν «άγιος, αθώος, αμόλυντος, χωρισμένος από τους αμαρτωλούς» (Εβραίους 7:26) Επομένως, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να δεσμευτούμε να πράττουμε το σωστό. Ο Κύριος πρέπει να μας πάρει υπό την προστασία Του και να μας οδηγήσει στο σχολείο της θλίψης και της εμπειρίας. Τότε θα μας δώσει τα απαραίτητα μαθήματα για να αποδείξουμε την αφοσίωση και την πίστη μας, ακόμη και μέχρι θανάτου. Πόσο ευγενικό είναι το γεγονός ότι, λόγω της αδυναμίας μας ως μέλη της πεπτωκυίας φυλής, ο Θεός μας έχει δώσει στον Σωτήρα έναν «ελεήμονα και πιστό αρχιερέα» (Εβραίους 2:17) Έτσι, μόνο μέσω του Ιησού μπορούμε να ελπίζουμε να φτάσουμε στο ουράνιο βασίλειο.

Ο αρχιυπηρέτης — ο πιο τιμημένος

Οι άλλοι απόστολοι ήταν αγανακτισμένοι που ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, μαζί με τη μητέρα τους, έκαναν ένα τέτοιο αίτημα (Ματθαίος 20:24). Ωστόσο, το περιστατικό έδωσε στον Ιησού την ευκαιρία να θέσει τις κατευθυντήριες γραμμές που πρέπει να διέπουν το τι θα αποτελεί μεγαλείο στο μεσσιανικό βασίλειο. Όποιος υπηρετεί τους άλλους περισσότερο, με ταπεινότητα και αγάπη, θα αποδεικνύει έτσι στον Θεό ότι είναι πιο κατάλληλος για μια υψηλότερη θέση. (Γαλάτες 5:13) Αυτό διαφέρει, όπως λέει ο Ιησούς, από τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, όπου η κυριαρχία συνήθως δεν περιλαμβάνει την υπηρεσία προς τους άλλους, αλλά το να υπηρετείται κανείς. (Λουκάς 22:25,26)

Ο κανόνας του βασιλείου θα είναι ότι αυτός που υπηρετεί περισσότερο θα έχει την υψηλότερη τιμή. Ο ίδιος ο Ιησούς είναι κατά κύριο λόγο υπηρέτης πάνω από όλους τους άλλους. Έτσι, η θέση του είναι η υψηλότερη στο βασίλειο από θεία πρόβλεψη, και οι άλλοι θα βρίσκονται δίπλα του ανάλογα με το πόσο έχουν το πνεύμα της αγάπης, της υπηρεσίας, της υπακοής και της πίστης του. Στους οπαδούς του, ο Δάσκαλος είπε: «Όποιος θέλει να με υπηρετήσει, πρέπει να με ακολουθήσει, γιατί οι υπηρέτες μου πρέπει να είναι εκεί όπου είμαι εγώ. Και ο Πατέρας θα τιμήσει όποιον με υπηρετεί». (Ιωάννης 12:26) ■

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΛΕΪΠΝΟ 2026

Η κατάλληλη ημερομηνία για την παρατήρηση του Μνημείου του Ιησού είναι μετά το ηλιοβασίλεμα την Τρίτη, 31 Μαρτίου.
